

Ročník 1995

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 44

Rozeslána dne 15. srpna 1995

Cena Kč 11,50

O B S A H:

168. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 7. června 1995 ve věci návrhu na zrušení § 34 zákona České národní rady č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění zákonů č. 164/1993 Sb. a č. 275/1994 Sb.
169. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se stanoví podrobnosti o podmínkách dodávek elektřiny a o způsobu výpočtu škody vzniklé dodavateli neoprávněným odběrem elektřiny
- Opatření ústředních orgánů
- Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně
-

168

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky
Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 7. června 1995 v plénu o návrhu prezidenta republiky na zrušení § 34 zákona České národní rady č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění zákonů č. 164/1993 Sb. a č. 275/1994 Sb.,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

Dne 20. ledna 1995 Ústavní soud obdržel návrh prezidenta republiky na zrušení ustanovení § 34 zákona České národní rady č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění zákonů č. 164/1993 Sb. a č. 275/1994 Sb., pro rozpor s čl. 1 Listiny základních práv a svobod vyhlášené Předsednictvem České národní rady pod č. 2/1993 Sb. jako součást ústavního pořádku České republiky a s čl. 1 Ústavy České republiky.

Navrhovatel uvedl, že zákon ČNR č. 360/1992 Sb. zavedl s účinností od 7. 7. 1992 jako zvláštní podmínku pro provozování vymezených činností ve výstavbě získání autorizace v příslušném oboru. Ověření způsobilosti autorizací zákon ukládá fyzickým osobám, chtějí-li vykonávat vybrané odborné činnosti ve výstavbě. Právnícké a fyzické osoby podnikající podle obchodního zákoníku mohou vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě též pouze tehdy, zajišťují-li jejich výkon autorizovanými osobami (zaměstnanci). Podmínkou pro získání autorizace jsou: občanství České republiky a trvalý pobyt v České republice, plná způsobilost k právním úkonům, bezúhonnost, vysokoškolské vzdělání v příslušném oboru, odborná praxe v předepsané délce, úspěšné složení zkoušky odborné způsobilosti a složení předepsané slibu.

Zákon v § 10 a 11 zároveň stanovil podmínky zániku, odejmutí a pozastavení autorizace; v § 12 až 16 autorizovaným osobám ukládá povinnosti, mezi něž patří i povinnost uzavřít pojištění z odpovědnosti za škody způsobené výkonem této činnosti (§ 16) a povinnost podrobit se disciplinární odpovědnosti a disciplinárnímu řízení (§ 20 až 22) při porušení povinností stanovených v tomto zákoně.

Ustanovení § 34 zákona ČNR č. 360/1992 Sb., ve znění zákonů č. 164/1993 Sb. a č. 275/1994 Sb., umožňuje osobám vlastním oprávněním k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činnosti ve výstavbě, vydaných na základě předpisů platných před účinností zákona ČNR č. 360/1992 Sb., tj. před 7. 7. 1992, vykonávat vybrané činnosti podle tohoto zákona. Pro získání oprávnění nebo osvědčení podle předchozí úpravy (zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb. a zákona č. 262/1992 Sb., vyhláška Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 8/1983 Sb., o zvláštní způsobilosti k některým činnostem ve výstavbě, ve znění vyhlášky č. 73/1987 Sb., vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti) a pro výkon těchto profesí platily podstatně jiné, méně náročné podmínky, než byly zavedeny zákonem ČNR č. 360/1992 Sb. Zákonodárce proto v původním § 34 tohoto zákona stanovil platnost dřívějších oprávnění pouze na určitou - přechodnou - dobu, a to do jednoho roku od účinnosti zákona (tj. do 7. 7. 1993), kterou pak prodloužil zákonem č. 164/1993 Sb. do 31. 12. 1994.

Smyslem této přechodné úpravy bylo, aby po stanovenou dobu občané žádající o autorizaci měli možnost splnit podmínky zákona a předložit požadované náležitosti a příslušné komory, které zákon teprve ustavil, mohly organizačně zabezpečit nová oprávnění o způsobilosti k výkonu v určených stavebních oborech a činnostech.

Tento záměr přechodného opatření je patrný i z dosud platného čl. II zákona č. 262/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb., podle něhož právnícké a fyzické osoby podnikající v oboru stavebnictví nemohou po uplynutí stanovené lhůty vybrané činnosti ve výstavbě zajišťovat, nemají-li předepsaný průkaz odborné způsobilosti - autorizaci.

Náročnější požadavky na výkon povolání ve vybraných profesích ve stavebnictví promítnuté v celém zákoně ČNR č. 360/1992 Sb. jsou odůvodněné veřejným zájmem ochrany třetích osob, např. pokud jde o bezpečnost staveb, povinné zákonné pojištění apod. Prozatím nebyly zákonodárcem změněny a platí pro všechny občany.

Poslední úpravou zákona ČNR č. 360/1992 Sb. zákonem č. 275/1994 Sb. však byla z § 34 vypuštěna lhůta „pouze do 31. 12. 1994“, a tak v rozporu s původním záměrem zákonodárce se přechodné opatření zákona stalo trvalou součástí zákonné úpravy.

V důsledku takové právní úpravy se tak určitému okruhu osob umožnilo na neomezenou dobu vykonávat kvalifikovanou stavební a projektovou činnost, na které je významný veřejný zájem, bez předepsané autorizace.

Navrhovatel posuzoval, nakolik je tato právní situace v souladu s ústavní zásadou rovnosti v právech vyjádřenou v čl. 1 Listiny základních práv a svobod, která je pojímána jako relativní právní rovnost subjektů a která vyžaduje, aby bylo uplatňováno stejné právo za stejných faktických poměrů. V tomto směru navrhovatel vycházel z rozhodnutí č. 11/1992 Sbírky usnesení a nálezů Ústavního soudu ČSFR, jehož se i Ústavní soud dovolává, např. ve svých nálezech č. 3 a 9 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR, svazek č. 1. Z této zásady plyne, že neodůvodněné rozdíly, které tuto zásadu porušují, je třeba považovat za protiústavní.

Zákonodárce napadeným § 34 zákona ČNR č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zavedl dva různé režimy podmínek pro výkon jednoho povolání, přičemž neměl pro to racionální ani objektivní důvody. Důvod, který byl vyjádřen v důvodové zprávě k zákonu č. 275/1994 Sb., že „tato problematika bude upravena novou zákonnou úpravou v návaznosti na novelu stavebního řádu“, nelze akceptovat. Navrhovatel zákona se nemůže zavazovat k tomu, co v budoucnosti přijme nebo nepřijme Parlament.

Navrhovatel v napadeném ustanovení shledává i porušení čl. 1 Ústavy, podle něhož je Česká republika právní stát založený i na účtě k právu.

Jedním z principů právního státu je princip právní jistoty, který je určující pro každý demokratický právní stát (viz nálezy č. 15/1993 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR). Tím, že zákonodárce provedl pouze změnu § 34, z přechodného opatření učinil stav trvalý, přičemž toto nepromítl i do ostatních navazujících ustanovení zákona řešících práva a povinnosti autorizovaných osob (tj. co by z nové právní úpravy autorizace se mělo vztahovat na osoby, kterým bylo uděleno oprávnění nebo osvědčení k výkonu činnosti ve výstavbě podle starých předpisů, např. povinné pojištění, disciplinární odpovědnost), porušil princip právní jistoty tak, jak má na mysli citovaný čl. 1 Ústavy.

Parlament České republiky jako účastník řízení ve svém vyjádření, které podepsal předseda Poslanecké sněmovny PhDr. Milan Uhde, uvedl, že zákonodárský sbor jednal v přesvědčení, že zákon je v souladu s Ústavou a právním řádem České republiky a že je nyní na Ústavním soudu, aby v souvislosti s návrhem prezidenta republiky posoudil ústavnost tohoto zákona a vydal příslušné rozhodnutí. Vyslovil přesvědčení, že napadenou právní úpravou, jejímž smyslem je ponechat různé druhy oprávnění až do doby, kdy bude věc komplexně řešena novým zákonem, nedošlo k porušení principu rovnosti, protože je na vůli zákonodárce, zda předchozí získaná oprávnění prohlásí dříve či později za oprávnění rovnocenná oprávněním získaným podle pozdějšího zákona či nikoliv.

Ústavní soud zjistil ze Sbírky zákonů, že pod č. 360/1992 Sb. byl vyhlášen zákon České národní rady ze dne 7. května 1992 o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Podle § 34 osoby, kterým bylo uděleno oprávnění k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činnosti ve výstavbě podle dosavadních předpisů (zákon č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 103/1990 Sb. a zákona č. 262/1992 Sb., vyhláška Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 8/1983 Sb., ve znění vyhlášky č. 73/1987 Sb., a vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 186/1990 Sb.), mohou vykonávat vybrané činnosti podle tohoto zákona pouze do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona. Zákon nabyl účinnosti dnem 7. července 1992. Ještě před uplynutím roční lhůty dne 20. května 1993 však přijal Parlament České republiky zákon č. 164/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon ČNR č. 360/1992 Sb. V čl. I bodu 2 této novely bylo stanoveno, že v § 34 se slova „pouze do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona“ nahrazují slovy „pouze do 31. prosince 1994“. Legislativní vývoj této právní úpravy byl dovršen zákonem Parlamentu České republiky z 28. prosince 1994 č. 275/1994 Sb., kterým byl § 34 zákona České národní rady č. 360/1992 Sb., ve znění zákona č. 164/1993 Sb., změněn tak, že slova „pouze do 31. prosince 1994“ se vypouštějí.

Také ze Sbírky zákonů, jakož i ze sdělení předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, sněmovního tisku č. 1299 a těsnopisecké zprávy o 25. schůzi Poslanecké sněmovny Ústavní soud dále zjistil, že Poslanecká sněmovna projednávala druhou novelu zákona na základě zákonodárné iniciativy poslance Milošlava

Výborného a dalších 12 poslanců. Předkladatelé v důvodové zprávě uvedli, že zákonem ČNR č. 360/1992 Sb. byly mimo jiné zřízeny Česká komora architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, jimž bylo svěřeno udělovat na podkladě písemných žádostí a za podmínek stanovených zákonem autorizaci, kterou zákon definuje jako oprávnění fyzických osob k výkonu odborných činností ve výstavbě a současně jako zvláštní podmínku provozování živnosti. Přechodné ustanovení § 34 připustilo, aby výjimkou z této zásady mohly vybrané činnosti podle zákona vykonávat i osoby, kterým bylo uděleno oprávnění k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činností ve výstavbě podle dosavadních předpisů i bez autorizace, avšak pouze do 7. května (správně července) 1993 a později do 31. prosince 1994. Navrhovanou novelou se předpokládá zrušit toto omezení úplně s tím, že tato problematika bude upravena novou zákonnou normou v návaznosti na novelu stavebního zákona. Předlohou zákona se zabývaly hospodářský výbor, výbor pro veřejnou správu, regionální rozvoj a životní prostředí a výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a všechny tři výbory doporučily její schválení (sněmovní tisk 1364). Na schůzi Poslanecké sněmovny předlohu novely zákona ČNR č. 360/1992 Sb., ve znění zákona č. 164/1993 Sb., odůvodnil poslanec Josef Ullmann, který závěr důvodové zprávy rozvedl tak, že původní časové omezení vycházelo z předpokladu, že během roku 1994 dojde ke komplexní zákonné úpravě profesních komor, což se však nestalo, neboť nebyly přijaty novely ani stavebního zákona a živnostenského zákona, ani např. zákona o vysokých školách, a proto bude lepší časový limit platnosti oprávnění k projektové činnosti a osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činností ve výstavbě prozatím úplně zrušit do doby, kdy nový a lepší zákon bude schopen tuto záležitost lépe vyřešit. Schůze Poslanecké sněmovny dne 8. prosince 1994 bylo přítomno 117 poslanců, z nichž 110 poslanců hlasovalo pro, 1 poslanec hlasoval proti, 3 poslanci se hlasování zdrželi a 3 poslanci nehlasovali. Poslanecká sněmovna setrvala na zákonu dne 27. prosince 1994 po jeho vrácení prezidentem republiky, a to rovněž potřebným zvýšením kvórem. Tuto skutečnost deklarovala usnesením vyhlášeným pod č. 276/1994 Sb. Zákon byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl řádně vyhlášen.

Ústavní soud tedy zjistil, jak mu to ukládá § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, že napadený zákon byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Potom, také podle § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., Ústavní soud posuzoval obsah § 34 zákona ČNR č. 360/1992 Sb., ve znění zákonů č. 164/1993 Sb. a č. 275/1994 Sb., jehož zrušení navrhl prezident republiky podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy a § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., z hlediska jeho souladu s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle č. 10 Ústavy.

Kategorie rovnosti zakotvená v článku 1 Listiny základních práv a svobod, jehož porušení je návrhovatelem zákonu vytýkáno, náleží k těm základním lidským právům, jež svou povahou jsou sociálními hodnotami konstituujícími hodnotový řád společnosti. V sociálním procesu plní tyto hodnoty funkci spíše jen ideálně typických kategorií vyjadřujících cílové představy, jež se nemohou zcela krýt se sociální realitou a lze je dosahovat jen aproximativním způsobem. Rovnost by se tedy mohla stát univerzálním, každého sociálního tvaru a jevu se dotýkajícím, principem teprve v cíli společenského a historického vývoje, v rámci tohoto vývoje lze však na její důsledné dodržování apelovat jen v určitých mezích. Neexistuje žádný recept na určení, co všechno by mělo být rovné, sotva však lze, podle názoru Ústavního soudu, mít pochybnosti o tom, že egalitářský univerzalizmus by nutně vyvolal hluboce nefunkční sociální účinky. Každá rovnost ve společenském dění může proto být jen rovností „na pochodu“, vývojovým tvarem, jehož nepřetržité oscilování v oblasti kontinua napětí mezi úsilím o totální rovnost a úsilím o totální nerovnost substituuje vlastní cílovou představu. Rovnost může se tedy krýt s realitou jen v určitých základních datech, jinak vzhledem k tendencím jejího extenzivního a intenzivního nárůstu se úsilí o její etablování může ocitnout na hranici, kterou lze překročit jen za cenu porušení např. svobody. Jako jedna ze základních podmínek sociálního a historického procesu je tak rovnost uváděna zcela konsekventně do vztahu se svobodou, s níž se vzájemně podmiňuje a ocitá na bázi jak vzájemné podpory, tak i konfliktu. Tak jako krajně egalitářské požadavky ohrožují samu podstatu svobody, děje se tak i opačně. Ze všech těchto důvodů jeví se proto Ústavnímu soudu jako neadekvátní tendence vtěsnat každé úsilí o dosažení rovnosti do rámce etablování základních lidských práv, jež svou povahou přecházejí nad „politiku každodennosti“. To proto také znamená, že nerovnost v sociálních vztazích, má-li se dotknout základních lidských práv, musí dosáhnout intenzity zpochybňující, alespoň v určitém směru, již samu podstatu rovnosti. Tak se zpravidla děje tehdy, je-li s porušením rovnosti spojeno i porušení jiného základního práva, např. práva vlastnit majetek podle čl. 11 Listiny základních práv a svobod, některého z politických práv podle čl. 17 a násl. Listiny základních práv a svobod, práv národnostních a etnických menšin podle čl. 24 a násl. Listiny základních práv a svobod apod. Zatímco totiž svoboda je obsahově dána přímo podstatou jednotlivce, vyžaduje rovnost zpravidla „mezičlánky“, relaci k jiné sociální hodnotě. Jak by mělo vyplynout z dále uvedených důvodů tohoto rozhodnutí, postrádá v projednávané věci návrhovatelem vytýkané porušení principů rovnosti právě tento její vztah k jiným základním právům, a tím i intenzitu posunující je do roviny základních lidských práv.

Odůvodnění návrhu na zrušení § 34 zákona ČNR č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, lze shrnout

do tvrzení, že zákonodárce zavedl dva různé režimy pro výkon jednoho povolání, přičemž pro to neměl racionální ani objektivní důvody. V napadeném ustanovení navrhovatel shledává porušení čl. 1 Ústavy, podle něhož je Česká republika svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana. Jedním z principů právního státu je dle stanoviska navrhovatele i princip právní jistoty, který byl údajně porušen mj. tím, že § 34 cit. zákona z přechodného opatření učinil stav trvalý. Jde o to, že zákonodárce stanovil, že osoby, kterým bylo uděleno oprávnění k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činností ve výstavbě podle dosavadních předpisů, mohou vykonávat vybrané činnosti dle tohoto zákona.

Bylo proto třeba se především zabývat podstatou dosavadního právního stavu, který upravuje platný stavební zákon (zákon č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 103/1990 Sb. a zákona č. 262/1992 Sb.) a prováděcí předpisy vydané k jeho provedení (zejména vyhláška č. 8/1983 Sb., ve znění vyhlášky č. 73/1987 Sb., a vyhláška č. 186/1990 Sb.). Stavební zákon stanoví základní podmínky zvláštní způsobilosti k některým činnostem ve výstavbě (§ 45 a násl.). Podrobnější úpravu obsahují uvedené prováděcí předpisy.

Ve smyslu těchto předpisů se „zvláštní způsobilost“ (jakožto souhrn teoretických vědomostí, praktických zkušeností a dovedností nabytých k řádnému výkonu vybraných činností majících rozhodující význam pro ochranu zájmů společnosti a souvisejících s přípravou, projektováním, povolováním, prováděním a kolaudováním staveb) ověřuje zkouškou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 8/1983 Sb., ve znění vyhlášky č. 73/1987 Sb., je podstata v tom, že ústřední orgány státní správy stanoví zkušební řády, věcné náplně zkoušek a působnost zkušebních komisí. Podle § 12 odst. 1, 2 cit. vyhlášky ústřední orgány státní správy jsou povinny nejméně jednou za pět let zabezpečit doplňkové školení držitelů průkazů, přičemž držitelé jsou povinni podrobit se písemnému testu nebo jiné formě ověření poznatků z doplňkového školení. Pokud držitel průkazu nevykonává po dobu delší než pět let pracovní činnost, pro kterou byl průkaz vystaven, může dále tuto činnost vykonávat jen po předchozím absolvování doplňkového školení. Podle § 13 cit. vyhlášky, zjistí-li orgán státního stavebního dohledu, že pracovníci, kteří mají průkaz zvláštní způsobilosti, svojí činností opakovaně porušují zájmy společnosti při výstavbě, dá příslušnému orgánu státní správy podnět k přezkoumání zvláštní způsobilosti. Rovněž jsou v § 14 cit. vyhlášky upraveny podmínky odejmutí průkazu.

Bližší podmínky pro postup při udělování oprávnění a zvláštní způsobilost upravuje vyhláška č. 186/1990 Sb. Stanoví mj. podmínky vzdělání a praxe, které je nutno osvědčit při přihlášce ke zkoušce. Na tuto vyhlášku se pak odvolává příloha č. 2 živnostenského zákona (zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů), která pod nadpisem vázané živnosti - SKUPINA 213: Stavebnictví - pod oborem projektová činnost v investiční výstavbě určuje jako průkaz způsobilosti pro výkon této živnosti „oprávnění k projektové činnosti (průkaz zvláštní způsobilosti)“ dle § 2 a 5 vyhlášky č. 186/1990 Sb.

Živnostenský zákon dále stanoví všeobecné a zvláštní podmínky provozování živnosti, rozsah živnostenského oprávnění, povinnosti podnikatele, jakož i podmínky zrušení živnostenského oprávnění. Současně stanoví pokuty za porušení živnostenského zákona. V daném případě je tedy živnostenským zákonem konkretizováno ustanovení čl. 26 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý v mezích zákona právo podnikat. K tomu je vhodné poznamenat, že v právním řádu lze nalézt četné právní úpravy, které vycházejí z principu nabytých práv, a ten, kdo složil různé zkoušky opravňující k výkonu povolání podle starých norem, může je vykonávat, i když nové předpisy stanoví do budoucna jiné předpoklady. Je tedy obvyklé, že zkoušky vykonané podle starých předpisů, platí i po vydání nových předpisů (což platí dokonce i pro různé přiznané tituly, např. v oblasti vysokého školství a vědeckých hodností). Zákonodárce i v těchto případech vychází z principu právní jistoty a důvěry v právo. Konkrétní případy jsou pak řešeny v přechodných a závěrečných ustanoveních příslušných zákonů.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že osoby podnikající dle uvedených předpisů, podnikají v souladu se zákonem na základě řádně nabytých práv (a to mj. v důvěře v živnostenský zákon a předpisy navazující), které lze odejmout nebo omezit jen na základě zákona, jehož obsah a vydání je v pravomoci moci zákonodárné, tedy Parlamentu a jako takové odráží jeho legitimní politickou vůli.

Pokud se tedy zákonodárce rozhodl upravit do budoucna výkon povolání autorizovaných architektů a výkon povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, nemění to nic samo o sobě na právním postavení těch, kteří podnikají na základě dosavadních předpisů. Je ovšem věcí politické vůle Parlamentu, jak upravit výkon určitých povolání, případně živností, které jsou prováděny podle dosavadních předpisů. V daném případě se to stalo tak, že dosavadní oprávnění zůstávají dle zákona v platnosti. Jak výše naznačeno, není to v právním řádu věcí neobvyklou, neboť zákonodárce tak často postupuje mj. v zájmu zajištění důvěry v nabytá práva, právní jistoty a stability právního postavení. V daném případě je patrný jistý legislativní posun ve vůli Parlamentu, pokud jde o text § 34 cit. zákona. To je ovšem v našem dynamickém právním řádu dosti časté. Skutečnost, že § 34 cit. zákona prošel určitým legislativním vývojovým procesem, nezakládá podle názoru

Ústavního soudu jeho protiústavnost, neboť představuje současnou legitimní politickou vůli Parlamentu vyjádřenou formou zákona.

Pokud jde tedy o namítané porušení rovnosti v právech, dospěl na základě výše uvedených skutečností a úvah Ústavní soud k závěru, že v daném případě nedošlo k porušení Ústavy. Parlament ve snaze o zachování nabytých práv rozhodl tak, že po zvážení situace ponechal dosavadní oprávnění v platnosti. Jako každý zákon, i tento platí do doby případného jiného pozdějšího legislativního řešení. Pokud jde o princip rovnosti, je již ze stanoviska bývalého Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky uveřejněného pod č. 11 Sbírky usnesení a nálezů Ústavního soudu ČSFR z roku 1992 zřejmo, že u principu rovnosti jde o rovnost relativní a speciální normy mohou stanovit pro určité obory zvláštní kritéria. V daném případě při hodnocení váhy právní jistoty, stability a ochrany nabytých práv (které představují též veřejné hodnoty), rozhodl Parlament v přechodných ustanoveních ponechat dosavadní oprávnění v platnosti. Podle názoru Ústavního soudu to v tomto konkrétním případě nelze považovat za porušení principu rovnosti, které by odůvodňovalo zrušení zákona pro jeho rozpor s Ústavou.

Po posouzení návrhu Ústavní soud učinil závěr, že namítané porušení čl. 1 Ústavy, podle něž je Česká republika svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana, pod kterýžto pojem navrhovatel podřazuje i princip právní jistoty, a článku 1 věty první Listiny základních práv a svobod, podle něž lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti i v právech, představuje v daném případě obecné tvrzení, které v souvislosti s uvedeným rozбором právního stavu neodůvodňuje závěr o protiústavnosti § 34 zákona ČNR č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Stejně tak Ústavní soud zjistil, že napadené ustanovení zákona není v rozporu ani s jinými ústavními zákony nebo mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy, a proto návrh zamítl podle § 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

Práva na uvedení svého odlišného stanoviska v protokolu o jednání a na jeho připojení k rozhodnutí s uvedením svého jména podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, využili tito soudci: JUDr. Pavel Holländer, JUDr. Ivana Janů, JUDr. Vladimír Jurka, JUDr. Zdeněk Kessler, JUDr. Vladimír Klokočka, JUDr. Pavel Varvařovský a JUDr. Eva Zarembová.

169

VYHLÁŠKA

Ministerstva průmyslu a obchodu

ze dne 27. června 1995,

kteřou se stanoví podrobnosti o podmínkách dodávek elektřiny a o způsobu výpočtu škody vzniklé dodavateli neoprávněným odběrem elektřiny

Ministerstvo průmyslu a obchodu podle § 45 odst. 6 se zřetelem na § 15 a 22 zákona č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci (dále jen „zákon“), stanoví:

§ 1

Předmět úpravy

Touto vyhláškou se podrobněji stanoví podmínky dodávek elektřiny do odběrných elektrických zařízení, způsob zjišťování a vyhodnocování účinníku, způsob výpočtu podílu na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu a způsob výpočtu škody vzniklé dodavateli neoprávněným odběrem elektřiny.

§ 2

Rozdělení odběratelů a odběrných míst

(1) Rozvodné zařízení pro dodávku elektřiny se dělí na vedení a elektrické stanice o napěťové úrovni 400 kV a 220 kV (dále jen „přenosová soustava“), distribuční vedení 110 kV, vysokého a nízkého napětí a elektrické stanice těchto napěťových úrovní (dále jen „distribuční soustava“), určené k dodávce elektřiny více odběratelům, včetně zařízení pro zabezpečení jejich činnosti.

(2) Odběrným elektrickým zařízením (dále jen „odběrné zařízení“) je elektrické zařízení odběratele pro konečnou spotřebu elektřiny připojené na rozvodné zařízení buď přímo, nebo elektrickou přípojkou.

(3) Odběratelé elektřiny, jejichž odběrné zařízení je připojené k rozvodnému zařízení, se dělí do těchto kategorií:

- a) odběratel kategorie A – jehož odběrné zařízení je připojeno na přenosovou soustavu dodavatele nebo distribuční soustavu dodavatele o napětí mezi fázemi nad 52 kV (dále jen „velmi vysoké napětí“),
- b) odběratel kategorie B – jehož odběrné zařízení je připojeno na rozvodné zařízení dodavatele o napětí mezi fázemi od 1 kV do 52 kV (dále jen „vysoké napětí“),
- c) odběratel kategorie C – jehož odběrné zařízení je připojeno na rozvodné zařízení dodavatele o na-

pětí mezi fázemi do 1 kV (dále jen „nízké napětí“) a jehož odběr neslouží k účelu uvedenému u odběratelů kategorie D,

- d) odběratel kategorie D – jehož odběrné zařízení je připojeno k rozvodnému zařízení dodavatele o napětí mezi fázemi do 1 kV a jehož odběr slouží k uspokojování jeho osobních potřeb a osobních potřeb příslušníků jeho domácnosti.

(4) Odběrným místem jsou:

- a) u odběratelů kategorií A a B odběrná zařízení jednoho odběratele tvořící samostatný, prostorově uzavřený a trvale elektricky propojený celek nacházející se na souvislém pozemku,
- b) u odběratelů kategorií C a D odběrná zařízení jednoho odběratele, jejichž odběr je měřen jedním měřicím zařízením.

§ 3

Podmínky připojení

(1) Požadavek na připojení nového odběrného místa a zvýšení rezervovaného příkonu se podává na předepsaném tiskopisu, jehož vzor je přílohou č. 1 této vyhlášky.

(2) Způsob připojení bude určen s ohledem na velikost příkonu, požadovanou spolehlivost dodávky a charakter odběru z hlediska zpětného působení na síť:

- a) u spotřebičů s rázovou a nelineárně proměnnou charakteristikou, zejména motorů s těžkým rozběhem, kolísavým odběrem proudu nebo s častým zapínáním, rentgenových přístrojů a tomografů, svařovacích přístrojů s připojovaným jmenovitým příkonem nad 2 kW,
- b) u odběratelů kategorií C a D se dále projednává připojení jednotlivých spotřebičů se jmenovitým příkonem 10 kW a výše a elektrotepelných spotřebičů, pokud jejich souhrnný jmenovitý příkon včetně spotřebičů již připojených překročí hodnotu 5 kW.

(3) Způsob připojení elektrotepelných spotřebičů pro vytápění a přípravu teplé užitkové vody, jejichž provoz je řízen systémem hromadného dálkového ovládání nebo spínacími hodinami, kromě průtoko-

vých ohřívачů vody s příkonem do 3 kW, se stanoví před jejich uvedením do provozu.

§ 4

Zjišťování a vyhodnocování účinníku

(1) Zjišťování a vyhodnocování účinníku se týká kategorií odběratelů A, B a C.

(2) Pro účely výpočtu se používají výsledky měření odběru činné a jalové energie ve shodných časových úsecích.

(3) Zjišťování a vyhodnocování účinníku se provádí buď přístrojem pro měření okamžité hodnoty účinníku, nebo výpočtem z hodnot elektroměrů pro měření činné a jalové energie.

§ 5

Podíl odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu

(1) Podílem odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu jsou náklady související s konkrétním místem připojení a náklady související se zajištěním požadovaného příkonu.

(2) Požadovaným příkonem je požadavek odběratele na výši příkonu pro nové odběrné místo nebo na zvýšení rezervovaného příkonu stávajícího odběrného místa.

(3) Rezervovaným příkonem je hodnota elektrického příkonu sjednaná s dodavatelem pro dané odběrné místo. Na základě této hodnoty se určuje podíl odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu.

(4) Zvýšení rezervovaného příkonu stávajícího odběrného místa je vyjádřeno:

- a) u odběratelů kategorií A a B zvýšením stávajícího rezervovaného příkonu,
- b) u odběratelů kategorií C a D zvýšením jmenovité hodnoty jističe před měřicím zařízením oproti hodnotě uvedené ve smlouvě.

(5) Podíl na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením odběrného zařízení u odběratelů všech kategorií se sjednává pro každý případ zvlášť v souladu s cenovými předpisy.¹⁾

(6) Podíl na účelně vynaložených nákladech dodavatele, spojený se zajištěním požadovaného příkonu pro odběrná místa odběratelů všech kategorií připojená na zařízení dodavatele, se stanoví výpočtem uvedeným v příloze č. 2 této vyhlášky.

(7) Hodnota jističe před měřicím zařízením odběratelů kategorie D, do které se uplatňuje pouze úhrada základního podílu ve výši stanovené v příloze č. 2, je:

- a) 25 A u bytového odběru,
- b) 16 A u odběru pro rekreační objekty,
- c) 6 A pro ostatní odběry.

(8) Nad hodnoty jističe uvedené v předchozím odstavci se úhrada podílu nákladů spojených se zajištěním požadovaného příkonu stanoví způsobem uvedeným v příloze č. 2.

(9) Výše podílu na nákladech spojených se zajištěním požadovaného příkonu, vypočtená podle odstavce 6 u odběratelů kategorií C a D, se snižuje na:

- a) 40 % u jednofázově připojených odběrných míst,
- b) 34 % u akumulárního vytápění.

(10) Rezervovaný příkon se vztahuje k odběrnému místu, pro něž byl smluvně zajištěn. V případě, že dojde k smluvnímu snížení technického maxima nebo hodnoty hlavního jističe před elektroměrem na hodnotu nižší, než odpovídá rezervovanému příkonu po dobu delší než 24 měsíců, snižuje se hodnota rezervovaného příkonu na tuto hodnotu.

(11) V případě ukončení odběru a smluvního vztahu trvá rezervace příkonu ještě 12 měsíců.

(12) Úhrada podílu odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu nebude uplatňována u jednotlivých odběratelů v případech, kdy v rámci dané lokality byl celkový rezervovaný příkon uhrazen jinou fyzickou či právní osobou.

(13) Dodávka odběrateli bude technicky umožněna až do výše rezervovaného příkonu.

§ 6

Dodávka elektřiny

(1) Dodávka je splněna přechodem elektřiny z rozvodného zařízení dodavatele do odběrného zařízení odběratele.

(2) Elektřina je dodávána v kvalitě odpovídající doporučeným technickým normám s výjimkou případů, kdy:

- a) je odebírána s účínkem jiným než stanoveným zákonem nebo dohodnutým s dodavatelem,
- b) je překračována hodnota rezervovaného příkonu,
- c) je při odběru překračována hranice přípustného negativního zpětného působení stanovená technickou normou,
- d) se jedná o stavy nouze podle § 12 zákona.

¹⁾ Cenový výměr Ministerstva financí č. 06/1995.

(3) Před připojením nového nebo před zvýšením příkonu stávajícího odběrného zařízení či při jeho rozšíření, nejpozději 30 dnů před požadovaným termínem zahájení odběru, se předkládají dodavateli následující podklady:

- a) specifikace odběrného místa na tiskopisu dodavatele, jehož vzor je přílohou č. 1 této vyhlášky,
- b) platná zpráva o revizi odběrného zařízení,
- c) technická dokumentace o odběrném zařízení odpovídající skutečnému provedení,
- d) souhlas vlastníka dotčené nemovitosti,
- e) doklad o úhradě podílu odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu.

(4) Pokud jsou součástí odběrného zařízení třířázově připojené spotřebiče nebo spotřebiče s vyššími požadavky na kvalitu elektřiny, než je stanoveno technickými normami, mohou být připojeny jen tehdy, jsou-li tyto spotřebiče chráněny odpovídajícími technickými prostředky určenými k omezení negativních dopadů těchto jevů:

- a) ztráty napětí některé fáze u třířázových spotřebičů,
- b) napěťových kmitů u spotřebičů citlivých na napětí a nepřerušené napájení,
- c) změn frekvence u spotřebičů citlivých na tyto změny.

(5) Dodávka elektřiny bude zahájena v termínu uvedeném ve smlouvě.

(6) Elektřinu odebíranou na základě smlouvy nelze dodávat jinému.

(7) Vznikne-li na měřicím zařízení závada takového charakteru, že nelze stanovit množství odebrané elektřiny, určí se toto množství podle výše spotřeby ve srovnatelném období, v němž byla spotřeba řádně měřena. Nelze-li spotřebu takto stanovit, určí se množství odebrané elektřiny dodatečně podle výše spotřeby v následujícím období.

(8) Neumožní-li odběratel přístup k měřicímu zařízení za účelem provedení pravidelného odečtu, vyúčtuje se spotřeba elektřiny podle spotřeby minulého srovnatelného období nebo podle hodnot sjednaných na příslušné období. Pokud odběratel neumožní přístup při následujícím odečtu, může mu být po předchozím písemném upozornění dodávka elektřiny přerušena.

(9) Pokud vlivem závady v odběrném zařízení dojde k omezení nebo přerušení dodávky, bude dodávka obnovena na základě objednávky odběratele po odstranění příčin omezení nebo přerušení dodávky.

§ 7

Způsob výpočtu škody způsobené dodavateli neoprávněným odběrem

(1) Denní množství neoprávněně odebrané elektřiny (dále jen „denní spotřeba“) v případech uvedených v § 22 odst. 1 zákona u odběratelů kategorií A a B se vypočte následujícím způsobem:

- a) jmenovité výkony všech transformátorů určených k přímému odběru elektřiny se vynásobí dobou využití 16 hodin, pokud nebyla zjištěna doba využití delší,
- b) pro výpočet se použije hodnota účinníku rovna jedné,
- c) za maximální hodnotu čtvrt hodinového elektrického příkonu se považuje technické maximum, pokud nebylo sjednáno, považuje se za technické maximum součet jmenovitých výkonů všech transformátorů,
- d) za sjednaný výkon se považuje hodnota 0 kW.

(2) Technickým maximem je hodnota průměrného čtvrt hodinového elektrického příkonu, kterou smí odběratel nejvýše odebrat z rozvodného zařízení dodavatele na základě smlouvy.

(3) Denní spotřeba u odběratelů kategorií C a D se vypočte následujícím způsobem:

- a) k výpočtu se použije jmenovitá hodnota hlavního jističe před měřicím zařízením a časové využití 16 hodin, pokud nebyla zjištěna doba využití delší,
- b) v případě neosazení jističe před měřicím zařízením se součet jmenovitých příkonů všech zjištěných spotřebičů vynásobí délkou využití 16 hodin, pokud nebyla zjištěna doba využití delší,
- c) pokud nelze zjistit jmenovitý příkon, vychází se z jmenovité zatížitelnosti rozvodného zařízení, na které je příslušné odběrné zařízení připojeno.

(4) Celková spotřeba elektřiny za dobu trvání neoprávněného odběru se vypočte vynásobením denní spotřeby zjištěné podle odstavců 1 a 3 počtem dnů, po které neoprávněný odběr trval. Není-li možno zjistit dobu trvání neoprávněného odběru, má se za to, že trval od následujícího dne po provedení posledního pravidelného odečtu měřicího zařízení dodavatelem.

(5) Celková náhrada škody vzniklé dodavateli se vypočte vynásobením celkové spotřeby elektřiny určené podle odstavce 4 cenou uvedenou ve smlouvě o dodávce elektřiny. V případech neoprávněného odběru elektřiny bez uzavřené smlouvy se náhrada škody vypočte vynásobením celkové spotřeby příslušnou cenou elektřiny stanovenou ceníkem platným v den zjištění neoprávněného odběru.

(6) V případech, kdy nelze zjistit celkovou spotřebu elektřiny podle odstavce 4 a celkovou náhradu

škody podle odstavce 5, postupuje se při výpočtu náhrady škody podle tabulky uvedené v příloze č. 3 této vyhlášky.

(7) Výše náhrady škody se zvýší o náklady spojené se zjišťováním neoprávněného odběru a s přerušením a obnovením dodávky. Tyto náklady se dokládají kalkulací.

(8) Způsob výpočtu podle odstavců 1, 3, 5 a 6 se použije přiměřeně i pro případy, kdy byl odběr elektřiny uskutečněn vinou odběratele v sazbě, pro jejíž přiznání nesplňuje odběratel podmínky, a spotřebu nelze objektivně zjistit.

(9) Za poškození zajištění jednotlivých částí měřicího zařízení nebo zajištění neměřených částí rozvodného či odběrného zařízení proti neoprávněné manipulaci stanoví se výše úhrady podle tabulky uvedené v příloze č. 4 této vyhlášky.

§ 8

Přechodná a závěrečná ustanovení

U odběrů sjednaných s odběrateli před nabytím účinnosti této vyhlášky se za hodnotu rezervovaného příkonu považuje:

- a) u odběratelů kategorií A a B hodnota technického maxima,
- b) u odběratelů kategorie C hodnota jističe před měřicím zařízením sjednaná ve smlouvě, odpovídající sjednanému příkonu ve smlouvě o dodávce elektřiny,
- c) u odběratelů kategorie D hodnota jističe před měřicím zařízením uvedená v přihlášce k odběru elektřiny platné ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Dlouhý CSc. v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 169/1995 Sb.

Žádost
o zřízení nového odběrného místa – o zvýšení instalovaného příkonu*)

Žadatel:

rodné číslo (IČO): telefon: fax:

Adresa: PSČ:

Žádá pro odběrné místo:

Obec: ulice: č. k.: č. p.: patro: PSČ:

Požadovaná hodnota rezervovaného příkonu: (kW, A)

Stávající hodnota rezervovaného příkonu: (kW, A)

(Odběratelé kategorií A a B vyplní údaj v kW, odběratelé kategorií C a D vyplní údaj v A – u odběratelů kategorií C a D se uvádí hodnota stávajícího jističe)

Požadovaný termín zahájení dodávky elektrické energie:

Další charakteristika odběrného místa

Odběratelé kategorií A a B			Odběratelé kategorií C a D		
Elektrické spotřebiče	Příkon (kW)		Elektrické spotřebiče	Příkon (kW)	
	stávající	požadovaný		stávající	požadovaný
			AKU - centrální		
			- lokální		
			Hybridní - centrální		
			- lokální		
			Přímotop - centrální		
			- lokální		
			Ohřev vody - přímotopný		
			- akumulární		
			Ostatní tepelné spotřebiče		
			Svářečky		
			Motory		
			Ostatní spotřebiče		
Celkem (kW)			Celkem (kW)		

Žadatel předkládá situační plánec v měřítku 1:1000 (2880) s vyznačením odběrného místa a sousedních objektů. Žádá-li žadatel o povolení elektrického vytápění, uvede v žádosti:

počet vytápěných místností

celkový objem vytápěných místností m³

Svým podpisem dále žadatel:

- a) potvrzuje, že se seznámil s podmínkami připojení odběrného zařízení k rozvodnému zařízení dodavatele, které jsou nedílnou součástí žádosti,
- b) zavazuje se uhradit podíl na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu. Podíl bude určen podle vyhlášky. K tomuto účelu se zavazuje uzavřít s dodavatelem elektrické energie samostatnou smlouvu,
- c) bere na vědomí, že vlastník přípojky je podle § 16 zákona č. 222/1994 Sb. povinen zajistit její provoz, údržbu a opravy tak, aby se nestala příčinou ohrožení života a zdraví osob či poškození majetku; zejména je povinen udržovat stromoví v blízkosti elektrického vedení tak, aby vzdálenost mezi větvemi a venkovním vedením nebyla menší než 2 m.

Dodavatel elektrické energie je povinen za úplatu elektrickou přípojku provozovat, udržovat a opravovat, pokud o to její vlastník požádá.

Datum:

Podpis žadatele:

Vyplní vlastník nemovitosti:

Příjmení a jméno: rodné číslo:

Adresa bydliště:

Vlastník nemovitosti:

- a) souhlasí se stavbou (rozšířením nebo změnou) elektrické přípojky či rozvodného zařízení nízkého napětí na dotčené nemovitosti,
- b) souhlasem bere na vědomí, že zřízením (rozšířením) rozvodného zařízení na dotčené nemovitosti vzniká dodavateli elektrické energie podle § 9 odst. 11 zákona č. 222/1994 Sb. právo vstupovat a vjíždět na cizí pozemek v souvislosti se zřizováním, provozem, opravami a údržbou rozvodných zařízení.

Datum:

Podpis vlastníka nemovitosti:

Způsob výpočtu podílu odběratele na nákladech dodavatele spojených se zajištěním požadovaného příkonu

Výše podílu odběratele na nákladech dodavatele spojených se zajištěním požadovaného příkonu se určí takto:

$$N = Z + (P - S) \cdot J / K\check{c}/,$$

- kde
- N – výše podílu odběratele v Kč
 - Z – základní podíl odběratele v Kč podle níže uvedené tabulky
 - P – požadovaná hodnota rezervovaného příkonu vyjádřená:
 - a) u odběratelů kategorií A a B v kW
 - b) u odběratelů kategorií C a D v A

Poznámka:
Při volbě požadované hodnoty rezervovaného příkonu platí tato omezení:

- 1. Požadovaná hodnota rezervovaného příkonu musí být shodná s normalizovaným stupněm jisticího prvku před měřicím zařízením.
- 2. Pro odběratele kategorie D typu bytová spotřeba do 25 A včetně, typu rekreační objekty do 16 A včetně a typu ostatní do 6 A včetně je uplatněn pouze základní podíl (N = Z).

S – stávající hodnota rezervovaného příkonu u odběratelů kategorií A a B vyjádřená v (kW), u odběratelů kategorií C a D vyjádřená v (A), přičemž pro dané odběrné místo musí být splněna podmínka:

$$S < P$$

U odběratelů kategorie D bude za S dosazeno S_{min}

S_{min} – hodnota, do níž se uplatňuje pouze základní poplatek podle § 5 odst. 7

J – jednotkový podíl odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených se zajištěním požadovaného příkonu podle níže uvedené tabulky:

Kategorie odběratele	Typ spotřeby	J	Z	S _{min}
A		2000 Kč/kW	0	0
B		2000 Kč/kW	0	0
C		2000 Kč/A	0	0
D	Bytová spotřeba			25 A
	do hodnoty 25 A vč.	0	500 Kč	
	do hodnoty 35 A vč.	500 Kč/A	500 Kč	
	nad hodnotu 35 A	1500 Kč/A	500 Kč	
D	Rekreační objekty			16 A
	do hodnoty 16 A vč.	0	1500 Kč	
	nad hodnotu 16 A	1500 Kč/A	1500 Kč	
D	Ostatní –			6 A
	garáže,			
	zahrádky apod.			
	do hodnoty 6 A vč.	0	1500 Kč	
	nad hodnotu 6 A	1500 Kč/A	1500 Kč	

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 169/1995 Sb.

Výše náhrady škody za neoprávněný odběr elektřiny

a) u odběratelů kategorie A	500 000 Kč
b) u odběratelů kategorie B	250 000 Kč
c) u odběratelů kategorie C:	
– při třífázovém připojení odběru	50 000 Kč
– při jednofázovém připojení odběru	20 000 Kč
d) u odběratelů kategorie D:	
– při třífázovém připojení odběru	25 000 Kč
– při jednofázovém připojení odběru	10 000 Kč

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 169/1995 Sb.

Výše náhrady za poškození prostředků proti neoprávněné manipulaci

Za jednotlivý případ poškození ve výši:

a) odběratel kategorie A	do 100 000 Kč
b) odběratel kategorie B	do 75 000 Kč
c) odběratel kategorie C	do 10 000 Kč
d) odběratel kategorie D	do 5 000 Kč

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, byly u něj uloženy od 1. června 1995 do 30. června 1995 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 5. 5. 1995 (na období od 1. 5. 1995 do 31. 12. 1995)
mezi
Odborovým svazem STAVBA
a
Sdružením stavebních cechů České republiky.
2. Dodatek č. 2 ze dne 13. 6. 1995 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 27. 3. 1995 na období od 1. 4. 1995 do 31. 3. 1996
mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Společností průmyslových podniků Moravy a Slezska.
3. Dodatek č. 1 ze dne 13. 6. 1995 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 17. 3. 1995 na období od 1. 4. 1995 do 31. 3. 1996
mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Svazem zaměstnavatelů v leteckém průmyslu.
4. Dodatek č. 1 ze dne 15. 6. 1995 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 31. 1. 1995 na rok 1995
mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Svazem průmyslu a dopravy ČR zastupujícím členy
Svazu výrobců a dodavatelů strojírenské techniky.
5. Dodatek č. 1 ze dne 15. 6. 1995 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 31. 3. 1995 na rok 1995
mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Českomoravskou elektrotechnickou asociací.
6. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 7. 6. 1995 na období 1995 - 1996 (od 1. 4. 1995 do 31. 3. 1996)
mezi
Nezávislým odborovým svazem pracovníků potravinářského průmyslu a příbuzných oborů Čech a Moravy
a
Společností řezníků a uzenářů Čech, Moravy a Slezska.
7. Dodatek č. 5 ze dne 13. 6. 1995 k vyšší kolektivní smlouvě uzavřené dne 16. 12. 1993 (na období od 1. 1. 1994 do 31. 12. 1996)
mezi
Odborovým svazem dopravy
a
Svazem zaměstnavatelů v dopravě.
8. Dodatek č. 1 ze dne 16. 6. 1995 k vyšší kolektivní smlouvě uzavřené dne 20. 7. 1994 na období 1994 - 1996 (od 1. 7. 1994 do 30. 6. 1996)
mezi
Odborovým svazem pracovníků peněžnictví a pojišťovnictví
a
Svazem bank a pojišťoven.

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefón (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,- Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., - Praha 5 - Smíchov, Elišky Peškové 14, tel. (02) 24 51 01 09 - Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 - Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšší v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.